

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

65

65

RECTOR ACADEMIÆ LIPSIENSIS.

Ravissima est vox Ecclesiæ ad omnes in floridâ ætate constitutos, cap. 12. v. 3: *Memento Creatoris tui in diebus juventutis tue, antequam veniat tempus afflictionis, &c. v. 11: Et revertatur pulvis in terram suam, unde erat, & Spiritus redeat ad DEUM, qui dedit illum.* Ideoque sub finem libri omnes ad reverentiam DEI & studium pietatis adhortatur, vers. 17: *Summa rei est his omnibus auditis: DEUM IPSUM REVERERE, ET PRÆCEPTA EJUS OBSERVA:* quia hoc est totum hominis, id est, in quo unicè homo se occupare debet, vers. 18: *Nam: omne opus Deus ipse adducet in judicium, cum omni re occultâ, sive bonum, sive malum.* Ac ne juniores præfidant sibi in bona, ut veteres juventutem vocabant, ætate, & vernantibus illis vegetisq; annis abutantur, repeti tinitio libri usurpatam sententiã: *Vanitas vanitatum, & omnia vanitas, v. 12.* Quæ verba, *Aquila, Symmachus, & Theodotion,* qui Hebræos fontes in Græcum sermonem transtulerunt, teste *Hieronymo,* non abs re, & ut simili quodam istam longè vanissimam vanitatem magis declararent, sic exposuerunt: *Vapor vaporum, & omnia vapor.* Quod enim evidentius est symbolum vanitatis, quàm vapor, qui vix dum oriundus, illicò tenues in auras vanescit? Nimirum ita se habet omnium sub cœlo rerum conditio, omnium hominum vita, etiam florentissimorum. Causam hujus si quærimus, animos subeat vel mundi hujus status; qui nil aliud nisi vallis lacrymarum est, quamdiu curriculum nostrum conficimus. In vallibus autem quid frequentius vaporibus? qui aërem corrumpunt, & catarrhis, phlegmati, ac plumbeo, ut *Horatius* nominat, Austro materiam sufficiunt, ut quasi valetudinaria quædam sint, si comparentur cum montibus, qui puritate & salubritate aëris, saniores, robustiores, & vivaciores præstant homines. Sic solus Deus habitat in excelsis, & hoc elogium de se prædicare potest: *Ego sum, qui sum: Ego ero, qui ero.* At nostrum nomen est *MORTALITAS; Sum, qui non ero:* Et qui jam fuerunt, condocerunt nos de communi sorte, & idem omnibus Epitaphium intimant: *Fui, ut es: Eris, ut sum: Fui, non sum: Estis, non eritis: Nemo immortalis.* Quod si rationem vaporis in naturâ profundius scrutemur, magis adhuc pertinagemus ad hanc vanitatē nostram. Vapor est vel humiditas, vel fumus, à radiis cœlestibus, & aliâ, quæ desuper est, caliditate excitus, debilis, & si tenui aurulâ ventiletur, subinde mutabilis: ac si confidat inferiùs, vel putrescit, & situm efficit, qui caries est vaporis, docente *Philosopho* lib. 5. degenerat, animal. c. 4. vel concrefcit, & pruina generat: Sic hominum ætas obnoxia est vel subitæ putredini, vel gelidæ caniciei: utrinque suo temperamento disturbatur, & in juvenibus per morbos adventitiam; in grandævâ naturalem senectutem adfciscit, communemq; pandit aditum ad viam universæ carnis. Interea omne illud, quod in terris vivitur, quàm mobile est & confusum! gaudium tristitia, risus fletum excipit: saturitati esuries, voluptati dolor succedit: calorem algor, refrigerium æstus insequitur. Tandem inter eum, qui vitæ usurâ brevi fructus, & qui annos plurimos emensus est, ubi eadem vivendi pausa, idem terminus advenit, transcriptum omne tantundem est; nisi quòd annis major, peccatis magis onustus sit. Sursum verò cum fertur humiditas aut vapor, circulari quâdam generatione redit ad id, quod priùs fuerat, & descendit in terram, dum vel in rorem & pluviam resolvitur, vel constrictus in nivem, glaciem, & grandinem densatur. Sic & corpora nostra, per morbos & mortem resoluta, redeunt in terram, ex qua sumta sunt. Ea propter dum in vita hac sumus, ad cœlestem excelsitatem adspicimus, solliciti, quò cum Deo esse & vivere quæamus, ubi *veritas veritatum, & omnia veritas, æternitas æternitatum, & omnia æternitas.* Quod fiet, si pietatem colamus, & Deo hîc uniamur per gratiam, ibi contemplaturi eum in gloriâ: Qui enim Deo & verbo ejus adhæret, non potest esse tam caducus, ut pereat; sed cum beatâ vitâ mortalem commutat. Et hoc sibi cordi quoque habuit juvenis ornatissimus & præstantissimus *CHRISTOPHORUS SCHÜRERUS,* Philosophiæ & Theologiæ studiosus, cujus sepultura, quam *honoris supremiãtatem* *Ammianus* appellat, nunc indicenda est, ut nostro quoque loco non intermittamus, quæ ad decentem funerationem à nobis fieri quæunt. Editus autem est in hanc lucem Lipsiæ, anno Christi supra millesimum, sexcentessimum, decimo, mensis Aprilis die vigesimo secundo, Patrens ejus fuit *Dn. Thomas Schürerus,* civis hujus urbis primarius, & Bibliopola celebris, viris doctis apprimè carus, quòd selectiores in omni disciplinâ libros partim aliunde adveheret, partim sumtibus nõ exiguis edi curaret. Quo nihil utilius præstari communibus studiis posse, nemo est, quin fateatur, nisi forte ignoret, in togatâ militiâ æquè ac sagatâ armis opus esse. Matrem autem habuit *Catharinam Uhlmanniam,* quæ defuncto marito, filium hunc suum, natu minimum, studiis, & quidem imprimis Theologico, consecravit. Sed eam non minùs ac patrem amisit in ipso ætatis flore, cum utriusque gaudere subsidio & educatione maximè potuisset: Vicem tamen illorum suppleverunt Viri spectatæ integritatis & virtutis, *Zacharias Schürerus frater, ac Matthias Götzius,* affinis, singuli in partem hujus curæ venientes, sicut & meritorum patris in Rempubl. literariam extantium famam suo quoque studio protenderunt; eandemq; æmulatur Frater, ætate proximus defuncto, *Henningus Schürerus,* qui loco *Zachariae,* annis abhinc tribus, & quòd excedit, denati, ad negotiationem adfcitus est. Ut autem in *vanitas* ritè fundamenta sua jaceret in lingvis, artibus, & pietatis Christianæ rudimentis, de consilio amicorum commissus est institutioni Viri reverendi & præstantissimi *Dn. M. Egidii Wildii,* jam pastoris in *Wesenstein,* qui per quinquennium omni fide & industriâ illum informavit. In isto studiorum curriculo calcar majus addidit exemplum fratris *Christiani,* qui comparatæ in Philosophia Peripatetica eruditionis testimoniũ & titulum Magisterii, in hac Academiâ, quinque abhinc annis reportavit, ejusq; solida specimina publicè privatimq; dedit. Ut autem profectus suos noster defunctus magis solidaret, in contubernium simul & disciplinam à viro Clariss. *Dn. M. Hieronymo Reckleben,* Aristotelicæ Logicæ Professore publico arrogatus est. Summam verò Studiorum habere volebat Theologiam, tum ex voto matris & cognatorum, tum suo opte quodam impetu, & quòd nihil beatius esse judicaret in hac vita, quàm tractando sacras literas, semper audire DEUM, in iis ad nos loquentem, ac piis exercitiis perpetuum quasi Sabbatum agere. Eo in proposito prolixam sibi operam haud frustra pollicebatur ab affine suo, Viro plurimum Reverendo & Excellentissimo *Dn. Christiano Langio, SS. Theol. D. & Professore publico, Ecclesiæ Thomani Archidiacono:* Sed Deo aliter visum fuit, qui pro suo beneplacito citò eum evocavit, ut ætatis lubricæ omne periculum jam eluctatus, extra seductionis aut noxæ aleam versetur, ac pietatis suæ præmium obtineat. Nam die 29, Maii febris malignâ correptus est, quæ horripilatione se primùm exeruit, mox autem calore continuo vires omnes prostravit, doac tandem petechiis copiosè prorumpentibus motus epileptici supervenirent, qui nulla medicamentorum vi potuerunt inhiberi. Simul ac verò infirmitatem suam persensit, totum se Deo suo resignavit, & voluntati ejus quemcunq; morbi eventum commisit, paratus ad dimissionem in cœlestem patriam. Ideò sacro viatico corporis & sanguinis Christi se communivit, & duabus ante obitum horis clarâ voce decantavit hymnos Cygnæos Germanicis rhythmis compositos, quorũ sensum latinus Poëta non incommode reddidit:

In pace decedo, DEI	Me ceu Deus beavit,	item:	Meas dicavi res DEO,	Eslo! rata
Ad arbitratum:	Mors somnus occupavit &c.		Cujus cadant arbitrio:	Ejus voluntas optima &c.
Alacore namque cor mihi			Si fata producam mea;	
Est, & paratum;				

Cumq; verba ampliùs facere non posset, iis, qui supremis ejus aderant, alias melodias præeuntibus, vel musitando adsonare conatus est. Tandem in hac Salvatoris sui agnitione placidâ, & quæ ab adstantibus vix deprehendi posset, morte ad beatos concessit: postquam superiore Aprilii annum vigesimum tertium ingressus esset. Funus efferetur hodie hora III. ex paternis ædibus in plateâ Grimmeni sitis: quò nostræ Jurisdictionis Cives frequenter congregati, exequias has in honorem defuncti, & gratiam totius familiæ condecorabunt. PP. Lipsiæ d. XI. Junii ANNO Dõ DC. XXXII.

Excudebat GREGORIUS Nitsch.

